



Rapid, van 10 stukken geschut, bij Buena Vista in den grond geschoten is na een zeer hevig gevecht met eenen Spaanschen sla venhaarder. De gehele Engelsche eskwadraal moet vergaan zijn. Er is dadelijk eene stoomboot naar de plaats afgezonden om inlichting in te winnen.

— Uit New York, dd. 2 Maart, wordt het volgende gemeld:

Over het vreeslijke ongeluk, hetwelk de stoomboot *Princeton* heeft getroffen, zijn u ongetwijfeld reeds rechtstreeksche berichten toegekomen. Ik zal dus aan die welke uit Washington in het eerste oogenblik hier ontvangen werden, nog slechts zoodanige bijzonderheden toevoegen, die tot dus verre in de dagbladen minder uitvoerig of minder juist zijn medegedeeld geworden, en waardoor dan tevens eenige onnauwkeurigheden zullen teregtgewezen worden. Het Stoomschip *Princeton* van de marine der Vereenigde Staten, was eerst korteling geheel nieuw gebouwd, en wordt door de archimedische schroef in beweging gezet. De feestpartij, welke de kapitein Stockton op den ongeluksdag aldaar aan boord gaf, was de tweede sinds korten tijd, en moest nog de eerste in glans en pracht overtreffen. Het getal der daartoe genoodigde personen, die allen uit de eerste kringen der maatschappij waren, bedroeg ruim 500. Onder de aanwezigen bevonden zich, behalve de president Tyler, zijn zoon J. Tyler, Mistress R. Tyler en Miss Cooper. Er bevonden zich twee Paix-haaskanonnen aan boord, die eene lading van 40 a 50 pond buskruit vereischen, en den kogel van 255 pond kunnen afvuren. Een der kanonnen was Oregon, het andere Peacemaker (Vredestichter) genoemd. Laatste gemelde stond op den voorsteven van het schip, en de massa der aanwezige personen drong zich op, om deze manoeuvres te zien. Twee malen ging het stuk goed af, waarna men aan tafel ging. Op verlangen van den Heer Gilmer, werd de Peacemaker nog eenmaal, doch nu slechts met los kruid geladen, en aan het stuk de rigting benedenwinds gegeven, om het af te vuren. Achter het kanon stonden de kapitein Stockton, de Heer Washington Tyson, assistent van den postdirecteur, generaal en de Heer Strickland van New York. Ter zijde van het kanon bevonden zich de twee ministers Upshur en Gilmer, een weinig achter hen de Heeren Maxey, Gardiner en Kennon; Miss Woodbury en Miss Cooper stonden in het gezelschap van den kapitein Steel en den Heer Wells van Philadelphia, iets verder af, bij een ander kanon. Toen de minister van oorlog, de regter Wilkies die naast zijnen collega Gilmer stond, schertsende zeide: »Ofschoon ik oorlogsminister ben, zoud ik toch niet veel van die soort van vuur, en ik wil daarom maken, dat ik er van weg kom!» hadden allen daarom hartelijk gelachen, maar hij redde daardoor zijn leven. De president Tyler stond insgelijks in deze groep, toen eene der dochters van den Heer Gardiner hem verzocht, haar naar den salon der dames te geleiden, hetwelk de president zich haastte te doen. Dit redde ook hem. De losbranding van het kanon gaf aan het schip eenen geweldigen schok. Eene digter rookwolk verborg aanvankelijk voor aller gezigt het vreeselijke schouwspel, dat echter weldra zich te zien spreidde.

De gehele loop van het kanon tot aan de beide handvatsels was gesprongen, de helft der vervaarlijk groote metaalmassa was een eind weegs voortgeschuurd. Een zeer groot stuk van het scheepsboord was weggeslagen. De Heeren Upshur, Gilmer, Gardiner, Maxey, Kapt. Kennon, overste Benton, regter Phelps, Strickland en een twintigtal andere personen, waaronder verscheidene matrozen, lagen op het dek uitgestrekt. Eene Dame, welke de Heer Benton aan den arm had gehad, was op eenigen afstand van hem voortgeworpen, alleen de Heer Tyson van Philadelphia was staande gebleven, ofschoon een nage-

zijn hoed hem van het hoofd wierp, en op slechts twee duim er boven voorbij sloog. De regter Phelps, wien insgelijks de hoed van het hoofd, en de knopen van zijn rok waren afgeslagen, en de Heer Strickland stonden het eerst weder op; zij waren ongekwetst. De jonge Dames Cooper en Woodbury bleven ongewond, maar de laatste gemelde had geheel haar gelaat met het bloed der slagtoffers overdekt. Deze waren 1<sup>o</sup> de Heer Upshur, wien armen en beenen afgeslagen, het onderlijf opengescheurd, het voorhoofd verbrijzeld en letterlijk te kleederen van het geheel vermurkte lijf aan slijden afgerukt waren; hij stierf na 3 minuten; 2<sup>o</sup> de Heer Gilmer, die achter in den nek en aan de heupen getroffen werd, terwijl hij met Mistress Wethered van Baltimore sprak, die juist door den wal beschermd werd, welken zijn ligchaam voor haar maakte; de Heer Gilmer stierf even als de Heer Upshur, zonder een enkel ge-luid te hebben van zich gegeven; 3<sup>o</sup> de Heer Gardiner, wien beide armen en beenen weggeslagen werden; 4<sup>o</sup> de kapitein Kennon, die een arm en een been verloor; 5<sup>o</sup> de Heer Maxey even zoo; 6<sup>o</sup> een mulat, genaamd Arnoustaad, luitenant van den president; voorts nog twee of drie matrozen; van deze laatste gemelden werden verscheidene meer of minder zwaar gekwetst. De Heer Stockton heeft eene wonde bekomen die echter niet gevaarlijk is. Zijne vrienden hadden hem naar den salon gedragen, waar hij in omgast viel. Het schip dat twee scherven van het kanon hem regts en links voorbij sloegen, maar het vuur niet uitbarsting verbrandde hem het aangezicht; thans moet hij volgens brieven uit Philadelphia, weder volkomen hersteld zijn, maar meerel nog zeer diep lijden. Er bevonden zich slechts twee geneesheren aan boord, die onder zich de verpleging der gekwetsten deelden. Ook zich te overtuigen of de Heeren Upshur en Gilmer nog leefden, moest men met behulp van vele menschen armen twee vervaarlijk groote stukken metaal wegtrekken, die op hen lagen, en die, volgens eenen ooggetuige, wel 1000 ponden wogen. Op het zelfde oogenblik toen in den salon aan tafel een vaderlandsch lied ter eere van Washington gezongen werd, en de president ter zinner eere drie hoera's! voorsloeg, kwam een scheepsjongen met geheel zijn aangezicht door kruid zwart verschoerd, binnen sterven, en meldde den president het voorgevallene. De president lie van den dood van twee zijner medekabinetleden hoorde spreken, schree den jongen in het eerst niet te begrepen, en riep: »Wat zegt gij daar?» Maar terstond sloeg hij naar boven op het dek; op het zien van het ontzettend schouwspel, dat zich daar voor hem voorded, barstte hij in tranen uit, ook de heer Spencer kon zich niet van tranen weerhouden, toen hij den dood zijner beide aanblijvenoten vernam. Het meest hartverscheurende tooneel op den *Princeton*, leverden de beide dochters van den Heer Gardiner en Mistress Gilmer op, die met één slag de eenen haren vader, de andere haren echtgenoot verloren hadden. De beide eerstgemelde Dames hadden nog moed genoeg, voor Mevrouw Gilmer haar aandeel in de algemeene ramp verborgen te houden. Men vreesde, haar onder de hevige smart te zullen zien bezwijken. De Heer Gilmer liet negen kinderen na; de Heer Upshur eene dochter van 16 jaren en eene gade van 35 jaren; hij zelf was 55 jaar oud.

Het springen van den *Peacemaker* wordt daardoor verklaard, dat de loop van dit kanon niet geheel uit één stuk geslagen metaal, maar een gedeelte daarvan uit gegoten ijzer bestond, en beide metaaldeelen slechts aan elkander gesmeed waren. De ondervinding heeft echter sinds lang het gevaarlijke dezer soort van geschut doen kennen, weshalve ook zoodanige kanonnen niet meer in Europa gebezigd worden. Volgens anderen zou het ongeluk enkel en alleen aan de nalatigheid der kanonniërs te wijten zijn, die het stuk weder geladen hadden, zonder het alvorens behoortlyk

## F R A N K R Y K.

PARIS, 8 April.

De luchtbol van den Heer Hirsch, die heden zoude opstijgen, heeft zich gescheurd tegen een der planken van de stallaagje. In de omhening waren 10.000 personen tegen betaling toegelaten, daarenboven bevonden zich 50.000 op de boulevards in de tuinen van Tivoli. Het gemeen is binnen de afgezette ruimte gedrongen, de wacht kon het geweld niet keeren; men viel over de kas heen, die 20.000 fr zal hebben besaat, scheurde den ballon aan stukken, verbrijzelde de stallaagje en pleegde allerlei ander kwaad. Thans is eene versterking van militairen derwaarts gezonden.

— Te Cartagena heerscht rust. Sedert den intogt der troepen is geen droppel bloed vergoten. De leden der junta van Murcia en Cartagena, benevens de officieren van Girona en vele personen uit verschillende plaatsen, die bij de insurrectie waren betrokken, hadden zich zoo meende naar Gibraltar ingescheept; de overige rebellen waren met paspoorten van den gouverneur naar huis gezonden, uitgenomen enkelen die, uithoofde van allerlei misdrijf, naar de gevangenis van Murcia waren gevoerd.

— Uit Portugal wordt geschreven, dat op den 24sten een begin is gemaakt met het beschieten van Almeida, alwaar reeds veel verwarring heerschte. Vele soldaten deserterden reeds en de hoofden der rebellen waren genoodzaakt verscheiden van raad verdachte heden de vesting uit te wijven. De numerieke zwakte der belegeraars en het gebrek aan groot geschut zijn de oorzaak dat eene rebellie tot dus verre heeft kunnen duren, die geen levensgeest meer heeft sedert Alicante en Cartagena zich hebben onderworpen en de plannen der zaamgezworenen in Galië schipbreuk hebben geleden. Overal elders in Portugal heerschen rust en vrede en het gouvernement verkeert sedert het sluiten der jongste geldleening in onbetremmerde omstandigheden.

## ADVERTISSEMENTEN.

### Aanbesteding van 2 TRASLOODSEN.

(14788) De ondergeteekende verlaagt bij inschrijving aan te besteden, het vervaarlijken op de Plantaagje *Kent*, van twee **TRASLOODSEN**, ieder lang 100 en breed 20 voeten, van goed **Hout**, te bekken met **Cingels**, de Materialen door den aannemer te leveren, de betaling zal onmiddellijk na de voltooiing geschieden.

Wordende het den aannemer vrijgelaten, om alleen voor het geraamte der Gebouwen, zonder het metselwerk, in te schrijven, en de levering hetzij hier in de Stad of op Plantaagje *Kent* te bewerkstelligen.

Nadere informatie te bekomen ten kantore van den ondergeteekende, alwaar het plan en bestek ter *visie* liggen en de inschrijvings-biljetten zullen worden aangenomen tot den 25sten dezer; zullende alsdan de minste inschrijving (mits goed gekeurd) worden toegewezen.

Paramaribo, den 22 Mei 1844

A. FERRIER qq.

### Continuatie van V E N D U ten Pakhuize van NIEBERG & LOTHE:

op Woensdag den 29sten dezer, des morgens 9 uren, van diverse **WINKELGOEDEREN**.

Als mede: de **SLAVEN** *Minerva, Eduard, Louis, Johanna, Frederica en Doris*. (11563)

\* De ondergeteekende neemt bij deze afscheid van alle vrienden en bekenden.

Aan boord van de *Eensgezindheid*,

23 Mei 1844.

(14797) W. A. SCHMIDT.

Te **PARAMARIBO**, bij J. J. ENGELBRECHT.